

Universitätsbibliothek Paderborn

Centvriæ Selectorvm Casvvm Conscientiae. I. II. III.tia

Burghaber, Adam

Fribvrgi Brisgoiæ, 1665

66. Nicetivs pro 300. florenis in auro acceptis satisfacit reddendo totidem
in quauis moneta argentea probata.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40942

mos ex Aduocatis fœdè in peccata mortalia labi, æternūmque Aduocato Christo destitutos jure Cœli ac Beatitudinis priuari.

Ad 1. in contrarium distinguimus; prudenter agit, qui probabili ratione ductus patrocinatur, si non certò sciat, causam alienā esse probabiliorem suā, & nihil se contra jura meliora effecturum, concedimus: secus, negamus. In proposito autem certò scit Nicasius, causam Lucioli Aduersarij esse probabiliorem, & nihil se effecturum nisi contra meliora huius jura violata; quomodo ergo nondirectè aget, vt ipsi res sua iniustè auferatur? Vnde ad 2. dicimus, Aduocatum, cui liquet, jura pro parte aduersa esse probabiliora, non amplius proponere merè fundamenta suæ partis, & Iudici relinquere examinanda, sed instare apud istum, vt iniustè decernat, quod procul dubio illicitum. Ad 3. negamus anteced. si enim omnibus adhibitis diligentissimam constet Lucio, jura sua minora esse, & cedere juribus Lucioli, quomodo licetè amplius instare contra istum, & petere aliquid contra meliora jura ausit?

LXVI. Nicetius debet Myseto trecentos florenos in signato auro ante triennium mutuò ab isto acceptos absque alia tamen conventione. Nunc debitum suum expuncturus numerat eidem totidem florenos, sed in meris sestertijs, quos accipere recusat Mysetus solutionem in auro requirens, sicut debitum

bitum in eodem fuit contractum. Queritur. Verū
Nicetius teneatur Myseto in auro satisfacere?

Videtur teneri. Ita Bartolus in Leg. I. §. vlt.
ff. de auro & argento legato: Panormitanus in
cap. quanto, de solution. Covar. de veter. Numis-
mat. collat. c. 3. §. vnic. & alij. Tum quia aliud
pro alio, invito creditore, solui nō potest. L. 2.
§. i. in fin. ff. de rebus creditis. Tum quia mu-
tuum eādem bonitate, quā datum est, eodem
que genere reddi debet. L. 3. ff. eodem. Atqui
hoc non sit, cūm pro auro argentum restitui-
tur; siquidem aurum multis partibus præstare
argento, nemo ignorat. Tum quia Nicetius
pro vino concessō non tenetur accipere fru-
mentum, salem &c. ut fatentur omnes ex na-
tura mutui & varijs iuribus. Ergo nec pro
ducatis festertios.

Resp. Nicetiū, seclusā particulari cōventio-
ne, satisfacere numerando trecentos flore-
nos in quavis probata moneta argētea. Ita Fa-
chinæus L. 2. Controuersi. c. 50. Molin. Tr. 2. D.
299. §. iura. Rebellus part. 2. L. 8. q. 1. Secū, 1.
infine. Palao Tr. 32. D. 4. pun. 1. n. 9. & alij.
Ratio est. Quia nobilitas materiæ acceptæ
compensatur quantitate & valore pecuniæ
solutæ; siquidem id, quod maximè in pecu-
nia spectatur, est valor eius extrinsecus, & æ-
stimatio. L. 1. ff. de contrahenda empr. vbi habe-
tur: eaq; materia formâ publicâ percuſa vsum do-
miniumq; non tam ex substantia praber, quam ex
quan-

quantitate. & l. vnicā. C. de argenti pretio, quod
thesauris infertur, inquit Imperator, in publicis
collationibus, liceat pro 20. libris æreis vnum auri
solidum, & pro singulis argenti libris quinos æreos
inferrē.

Ad 1. & 2. argumentum in contrarium dici-
mus, in proposito non solui aliud pro alio,
nec in diuersa bonitate & specie, cùm in pe-
cunia non materia illa externa, aurum scilicet
& argentum, sed valor spectetur, indeq; eius
substantia, qualitas, & bonitas æstimetur, ac
sub ratione quantitatis ac valoris eadem pe-
cunia in mutuum deducatur. Ad 3. negamus
consequentiam; nam cùm frumentum datur
pro vino, res alterius generis dari censemur:
non verò cùm pro Ducatis dantur Sestertijs,
quippe tunc idem prorsus, qnod datum est,
reditur, nimicum valor seu æstimatio; si-
quidem nummi aurei nō differunt genere ab
argenteis alijsue, si illorum substantia non ex
materia externa, sed ex quantitate, valore, &
potestate æstimetur.

LXVII. Nimmia mulier maritata vovit in
necessitate quadam quotidie in honorem B. V.
MARIAE recitare officium maius, & 150. Ave Ma-
ria, ac 15. Pater noster, si eius ope ex necessitate illa
eriperetur. Sensit auxilium, ideoque votum suum
confirmauit. Sed nunc non nisi valde languide &
distracte debitum persoluit, & factæ promissionis
ominino pertusa rogat Confessarium, quem nouit
habere